

Církev československá husitská může být náležitě hrdá na osobnost profesora Otty Rutrleho, neboť svým pedagogickým a výchovným přístupem napomohl k realizaci a oživení náboženské výchovy a katechetického vyučování v církvi. Ve svých publikacích *Cesta k dítěti I. a Cesta k dítěti II.* věnuje této činnosti značnou pozornost a dotýká se jednotlivých témat, která jsou pro výuku a výchovu v ČČS(H) nezbytná. Neopomíná důležitost učitele, jako zvěstovatele, průvodce a pomocníka na cestě k duchovnímu poznání. Klade důraz na osobní víru, která žije. Používá příklady z Písma svatého pro praktický duchovní život. Jeho dílo je tak odkazem nejen pro naši generaci, ale i pro generace následující.

Ve své magisterské práci jsem se převážně snažila o vzhled do činnosti nedělní školy, která byla úzce spojena se životem církve. V ní byly pěstovány jak morální tak duchovní hodnoty potřebné pro život. Magisterskou prací jsem zamýšlela ukázat, jak důležitá byla pro děti a mládež křesťanská výchova a vyučování.

V první kapitole své práce jsem čtenáře seznámila s aktuálností témat, která pro Ottu Rutrleho byla podstatná a důležitá směrem k výchově a vyučování dětí a mládeže. Jeho přínos pro katechetickou práci v ČČSH byl veliký. Ve svém životě se snažil spojit teoretickou část s praktickým životem z víry. Ve druhé kapitole jsem nastínila životopis Otty Rutrleho. Třetí kapitolu jsem věnovala důležitosti a významu náboženské výchovy u dětí. Podstatnou roli v křesťanské výchově dětí a mladých lidí mají rodiče, o tomto tématu jsem pojednávala ve čtvrté kapitole. V páté kapitole pojednávám o vyučování náboženství ve školních zařízeních, které mělo své nedostatky vzhledem k prohlubování křesťanské víry u dětí, a naopak jsem vyzdvihla podstatnou roli osobnosti katechety, jako člověka, který sám žil svou víru a jehož úkolem bylo vést svěřené děti k poznání Krista. V dalších kapitolách jsem se věnovala myšlenkám Otty Rutrleho, zvláště propojení katechetických metod s učební látkou. Předposlední kapitola seznamuje čtenáře s prací s mládeží, která měla vést k zodpovědnému křesťanskému a morálnímu životu. V této kapitole jsem pojednávala o přípravě mladých lidí ke svátosti biřmování. Kapitola 11 se zabývala katechetickým odkazem Otty Rutrleho, kde jsem reflektovala důležitost náboženské výchovy a péče o děti. Zde vyzdvihl autor komplexní péči, která byla velmi důležitá a nadčasová.

Závěrem své práce bych chtěla vyslovit přání, aby v našich byť malých společenstvích, přibývalo náboženského vyučování a s ním spojené výchovy, a aby byla pěstována opravdová touha po poznání Krista a života podle evangelia jak na to upozorňovala Otto Rutrle.

